राक्षसानां विशेषस्तारतम्यमैश्वर्यादिकृतं अस्य रावणस्य प्रभावश्चावेक्षितः॥५॥अप्रमेयस्य अपरिच्छेद्यस्वरूपस्य अपरिच्छेद्यगुणस्यच सर्वसत्वदयावतः सर्वं सत्वं बलं द
याच यस्यसर्वसत्वेषु दयावतइतिवा दयावत्त्वादेव सीतार्थे त्रैलोक्यानाशनं रामस्य समाश्वासयितुं युक्तमितिशेषः॥६॥आश्वासयामि वर्तमानसामीप्ये भविष्यतिलट् ॥
नहि नापि ॥ ७ ॥ दोषवत्कार्यहानिदोषवत् ॥८॥ तदेवाह ॥ गतेहीति ॥ तत्र रामसमीपे ॥९ ॥ आश्वासयितुं सीतासंदेशकथनेन तथा इयमप्याश्वासयितुं न्याय्येतिशेषः

राक्षसानांविशेषश्चपुरीचेयंनिरीक्षिता॥राक्षसाधिपतेरस्यप्रभावोरावणस्यच॥५॥ यथातस्याप्रमेयस्यसर्वसत्वदयावतः॥ समा
श्वासयितुंभार्यांपतिदर्शनकांक्षिणीं॥ ६॥ अहमाश्वासयाम्येनांपूर्णचंद्रनिभाननां॥ अदृष्टदुःखांदुःखस्यनत्यंतमधिगच्छतीं॥७॥
यदित्यहंसतीमेनांशोकोपहतचेतनां॥ अनाश्वास्यगमिष्यामिदोषवद्गमनंभवेत् ॥८॥गतेहिमयितत्रेयंराजपुत्रीयशस्विनी ॥ परि
त्राणमपश्यंतीजानकीजीवितंत्यजेत् ॥ ९॥ यथाचसमहाबाहुःपूर्णचंद्रनिभाननः॥ समाश्वासयितुंन्याय्यःसीतादर्शनलालसः॥
॥१०॥निशाचरीणांप्रत्यक्षमक्षमंचाभिभाषितं॥ कथंनुखलुकर्तव्यमिदंकृच्छ्रगतोह्यहं॥११॥ अनेनरात्रिशेषेणयदिनाश्वास्यतेम
य॥सर्वथानास्तिसंदेहःपरित्यक्ष्यतिजीवितं॥१२॥रामस्तुयदिपृच्छेन्मांकिंमांसीताब्रवीद्वचः॥ किमहंतंप्रतिब्रूयामसंभाष्यसुमध्य
मां॥१३॥ सीतासंदेहरहितंमामितस्त्वरयागतं॥निर्दहेदपिकाकुत्स्थःक्रोधतीव्रेणचक्षुषा॥१४॥यदिवोद्योजयिष्यामिभर्तारंरामका
रणात्॥व्यर्थमागमनंतस्यससैन्यस्यभविष्यति॥१५॥

॥१०॥ सीतासमाश्वासनंच कष्टमित्याह ॥ निशाचरीणामिति ॥ तासां प्रत्यक्षं सीतायाअभि
भाषणमक्षममयोग्यं ॥ अतइदं कार्यं कथं कर्तव्यमित्येवं कृच्छ्रगतोहमस्मि ॥११॥ कालविलंबश्चाश्वासनस्यायुक्तइत्याहानेनेति ॥ १२ ॥ संभाषणंचावश्यकमित्याह॥
रामश्चेति ॥ मामुद्दिश्य सीताकिमब्रवीदिति चेत् रामोमां पृच्छेदित्यन्वयः ॥१३॥ १४॥यद्येनामसंभाष्यैव भर्तारं स्वस्वामिनं सुग्रीवं रामकारणाद्यदिवोद्योजयिष्यामि उद्यो
गंकारयिष्यामि तर्हि तदागमनं व्यर्थं स्यात् ॥ अनाश्वासितया सीतया ततः प्रागेव देहत्यागादितिभावः ॥ १५ ॥